

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Iuliana Oprea
Ion Druță, Galina Stratulat,
Dumitru Mardari, Nicolae Craiu

judecând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Danlevita”, în cauza intentată la cererea Societății pe Acțiuni „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în proces de insolabilitate împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Danlevita” privind declararea nulității tranzacției,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2016, prin care a fost admisă cererea integral,

CONSTATĂ:

La 02.06.2014, SRL „Tărășean-Plus” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67”, cu sediul în mun. Bălți, str. Sofia, 27, MD 3100, IDNO 1003602004961, invocând incapacitatea de plată a debitorului, fapt care se dovedește prin acumularea unei datorii în mărime de 3 552 499,99 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2014, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de către SRL „Tărășean-Plus” privind intentarea procesului de insolabilitate față SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67”, fiind aplicate măsurile de asigurare, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat ÎI „Popa Ion” cu adresa juridică mun. Chișinău, str. Mircești, 22/4, c/f 1006600005655.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2014, a fost intentat procesul de insolabilitate față de SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67”, fiind desemnat în funcție de administrator al insolabilității ÎI „Popa Ion”.

La 16.05.2016 SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în proces de insolabilitate a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Danlevita”, prin care solicită anularea tranzacției de vânzare-cumpărare a instalației pentru mortare și beton PBY și PBY-2 realizată prin factura seria BV 7892589 din 21.11.2013 la prețul de 95 800 lei și obligarea SRL „Danlevita” să restituie SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” instalația pentru mortare și beton PBY și PBY-2 transmise prin factura fiscală BV 7892589 din 21.11.2013 sau în cazul imposibilității transmiterii bunului a încasa suma de 534 100 lei - valoarea medie de piață a utilajului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în vederea identificării cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolabilitate, a fost examinată activitatea SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în raport cu situația de fapt.

Astfel, s-a constatat că în anul 2013, SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” avea în proprietate Uzina staționară pentru producerea mortarului tip BCY 15. Confirmare în acest sens servește Raportul de evaluare a Uzinei staționare pentru producerea mortarului tip BCY 15 nr. 0276764 din 10.03.2011,

întocmit de Camera de Comerț și Industrie, filiala Bălți.

Susține lichidatorul că prin factura seria BV 7892589 din 21.11.2013, SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” a vândut SRL „Danlevita” instalația pentru mortare și beton PBY și PBY-2 la prețul de 95 800 lei.

În virtutea faptului, că adresa juridică a SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” și SRL „Danlevita” este aceeași, utilajul pentru producerea mortarului după înstrăinare nu a fost strămutat și în prezent se află pe teritoriul SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67”.

Efectuând inventarierea masei debitoare, s-a constatat că în evidența contabilă a SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” nu figurează nici un fel de utilaj pentru producerea mortarului. Totodată, până la data de 21.11.2013, evidența contabilă reflectă existența la bilanțul SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” a Uzinei staționare pentru producerea mortarului tip BCY-15.

Lichidatorul, comparând utilajul pentru producția mortarului existent de facto pe teritoriul întreprinderii și înstrăinat drept instalația pentru mortare și beton PBY și PBY-2 prin factura fiscală seria BV 7892589 din 21.11.2013 ca uzină staționară pentru producerea mortarului tip BCY-15, evaluată prin raportul nr. 0276764 din 10.03.2011 întocmit de Camera de Comerț și Industrie, fil. Bălți, a constatat că este același utilaj pentru producerea mortarului.

În temeiul Raportului de evaluare a Uzinei staționare pentru producerea mortarului tip BCY 15 nr. 0276764 din 10.03.2011, valoarea medie de piață a utilajului este de 534 100 lei.

Consideră lichidatorul că organul executiv al SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” a înstrăinat bunuri fără perfectarea unui contract, la un preț exagerat de mic, respectiv a diminuat bunurile din masa debitoare, cauzând prejudiciu întreprinderii, fapt care direct afectează drepturile creditorilor.

Mai susține lichidatorul că, tranzacția de înstrăinare a utilajului producerii mortarului este fictivă și frauduloasă, factorii de decizie fiind organul executiv al SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” și organul executiv al SRL „Danlevita” care cunoștea adevărata valoare a bunurilor.

Solicită lichidatorul anularea tranzacției de vânzare-cumpărare a instalației pentru mortare și beton PBY și PBY-2 realizată prin factura seria BV 7892589 din 21.11.2013 la prețul de 95 800 lei și obligarea SRL „Danlevita” să restituie SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” instalația pentru mortare și beton PBY și PBY-2 transmise prin factura fiscală BV 7892589 din 21.11.2013 sau în cazul imposibilității transmiterii bunului a încasa suma de 534 100 lei - valoarea medie de piață a utilajului.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2016, a fost admisă integral acțiunea, fiind declarată nulă tranzacția de vânzare-cumpărare a instalației PBY și PBY-2 realizată între SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” și SRL „Danlevita” prin factura fiscală seria BV 7892589 din 21.11.2013 la prețul de 95 800 lei și obligată SRL „Danlevita” să restituie SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” instalația PBY și PBY-2, iar în caz de imposibilitate să restituie bunurile, să achite valoare medie pe piață a bunurilor – 534 100 lei. La fel s-a dispus încasarea de la SRL „Danlevita” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 16 023 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de insolvabilitate a invocat prevederile art. 104 alin. (1), 105 alin. (1), 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, art. 220 Cod civil, atr. 75 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02.04.1997, concluzionând că tranzacția litigioasă este lovită de nulitate absolută, deoarece nu au fost respectate condițiile de valabilitate a actului juridic, valoarea de piață la momentul încheierii tranzacției fiind mult mai mare.

Considerând ilegală hotărârea instanței de insolvență, la 12.10.2016 și 21.11.2016, SRL „Danlevita” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Bălți din 29.09.2016 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de insolvență într-un alt complet.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În speță, SRL „Danlevita” a indicat că cauza a fost examinată în absența sa, fără a fi citat în mod legal.

În acest sens a afirmat că la 06.09.2016 a solicitat amânarea ședinței din 07.09.2016 și a anexat informația că adresa sediului său este mun. Bălți, str. Strîi, 1a, iar instanța de insolvență a citat-o pentru ședința din 29.09.2016 pe adresa din mun. Bălți, str. Sofiei, 27, iar dovada recepționării citației lipsește la dosar.

La fel recurenta a susținut că instanța de insolvență a încălcat prevederile art. 204 și 211 CPC, deoarece în ședința din 29.09.2016 a anexat la materialele pricinii raportul de evaluare din 10.03.2011, însă acesta nu a fost expediat în adresa SRL „Danlevita” și cauza nu a fost amânată pentru oferirea posibilității să se expună asupra circumstanțelor invocate de reclamant.

Indică că obiect al litigiului constituie anularea tranzacției de vânzare-cumpărare a instalației PBY și PBY-2, iar raportul de evaluare din 10.03.2011 se referă la uzina staționară pentru producerea betonului de tip PBY-15. Totodată, raportul este întocmit la 10.03.2011, iar contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la 18.11.2013, respectiv prețul instalației nu mai era cel stabilit în raportul de evaluare.

SRL „Danlevita” mai invocă că, deși instanța de insolvență a declarat nulă tranzacția litigioasă, aceasta nu s-a pronunțat asupra efectelor declarării nulității, adică asupra restituției reciproce.

La 16.01.2017, lichidatorul SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în procedura falimentului, Popa Ion, a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul față de argumentul recurantei privind examinarea pricinii în lipsa acesteia, precum și a invocat tardivitatea declarării recursului.

Potrivit art. 8 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La caz, Curtea de Apel Bălți a emis hotărârea contestată la 29.09.2016 (f.d. 76-80), respectiv termenul de atac cu recurs a început a curge din 30.09.2016 și a expirat la 14.10.2016 inclusiv.

SRL „Danlevita” a depus cerere de recurs nemotivată la 12.10.2016 (f.d. 82), ulterior înaintând cererea de recurs motivată la 21.11.2016 (f.d. 87).

Prin urmare, Colegiul conchide că cererea de recurs declarată de SRL „Danlevita” împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 29.09.2016, a fost depusă în termenul legal de atac.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat împotriva hotărârii date în instanța de fond și verificând, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de intimat,

legalitatea hotărârii atacate, Colegiul conchide că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, pornind de la următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o hotărâre nouă.

În conformitate cu art. 239 - 240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanța judecătorească, în limitele pretențiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În acest sens, Colegiul atenționează că norma de drept indicată impune instanței de judecată exigențe privind studierea minuțioasă a situației de fapt a chestiunii supuse judecării și încadrarea corectă de drept.

Potrivit materialelor cauzei, Colegiul constată cu certitudine că, la 16.05.2016 SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în proces de insolvabilitate a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Danlevita”, prin care a solicitat anularea tranzacției de vânzare-cumpărare a instalației pentru mortare și beton PBY și PBY-2 realizată prin factura seria BV 7892589 din 21.11.2013 la prețul de 95 800 lei și obligarea SRL „Danlevita” să restituie SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” instalația pentru mortare și beton PBY și PBY-2 transmise prin factura fiscală BV 7892589 din 21.11.2013 sau în cazul imposibilității transmiterii bunului a încasa suma de 534 100 lei - valoarea medie de piață a utilajului, din motiv că tranzacția a fost fictivă și frauduloasă, încheiată la un preț exagerat de mic, prin ce s-a diminuat bunurile din masa debitoare, cauzând prejudiciu întreprinderii, fapt care direct afectează drepturile creditorilor.

Fiind investită cu acțiunea în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii înaintate de reclamantul-intimat, din motiv că tranzacția litigioasă este lovită de nulitate absolută, deoarece nu au fost respectate condițiile de valabilitate a actului juridic, valoarea de piață la momentul încheierii tranzacției fiind mult mai mare.

Ținând cont de circumstanțele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de fond just a constatat temeinicia în drept a reclamantului, însă neîntemeiat a hotărât doar obligarea SRL „Danlevita” să restituie SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” instalația PBY și PBY-2, iar în caz de imposibilitate să restituie bunurile, să achite valoare medie pe piață a bunurilor – 534 100 lei.

Or, în opinia instanței de recurs, instanța de insolvabilitate a omis să aplice efectele declarării nulității actelor juridice.

Astfel, obiect al litigiului dedus judecării constituie anularea tranzacției de vânzare-cumpărare a instalației pentru mortare și beton PBY și PBY-2 încheiată între SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” și SRL „Danlevita” prin factura seria BV 7892589 din 21.11.2013 la prețul de 95 800 lei.

Potrivit prevederilor art. 216 alin. (1) Cod civil, actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută).

(2) Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanța de judecată sau prin acordul părților (nulitate relativă).

Potrivit prevederilor art. 217 alin. (1) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu.

(2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate.

(3) Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

Conform art. 220 alin. (1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravine normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale evocate supra, instanța de recurs constată prezența temeiului de nulitate a actului juridic litigios, or, așa cum atestă actele cauzei, la momentul încheierii tranzacției, prețul utilajului a fost semnificativ diminuat.

Potrivit prevederilor art. 75 din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02.04.1997, valoarea de piață a bunurilor, inclusiv a valorilor mobiliare, este prețul la care vânzătorul și cumpărătorul, deținând întreaga informație despre prețurile de piață la aceste bunuri și nefiind obligați, respectiv, să le vândă și să le cumpere, ar fi de acord să efectueze această tranzacție.

Potrivit prevederilor art. 76 alin. (1) din aceeași lege, tranzacțiile societății, inclusiv cele legate de reorganizarea ei, de înființarea întreprinderilor afiliate, se efectuează pornindu-se de la valoarea de piață a bunurilor achiziționate sau înstrăinate, dacă actele legislative nu prevăd altfel.

În acest sens, afirmația recurentului cum că obiect al litigiului constituie anularea tranzacției de vânzare-cumpărare a instalației PBY și PBY-2, iar raportul de evaluare din 10.03.2011 se referă la uzina staționară pentru producerea betonului de tip PBY-15, iar raportul este întocmit la 10.03.2011, iar contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la 18.11.2013, respectiv prețul instalației nu mai era cel stabilit în raportul de evaluare, nu poate fi reținută ca atare, or, deși denumirea acestor utilaje diferă, administratorul insolvenței a constatat că este vorba de același utilaj.

Mai mult, având în vedere specificul utilajului litigios, din momentul evaluării lui la 10.03.2011 și până la încheierea tranzacției la 18.11.2013, diminuarea prețului acestuia de peste cinci ori este apreciată critic de către instanța de recurs.

În afară de aceasta unicul asociat și administrator al SRL „Danlevita” la momentul încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare era Marian Negru, care la acel moment deținea și funcția de contabil-șef al SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” și făcea parte din Consiliul de Administrație a acestei întreprinderi.

Potrivit prevederilor art. 85 alin. (1) din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02.04.1997, tranzacția cu conflict de interese este o tranzacție sau câteva tranzacții legate reciproc care întrunește/întrunesc următoarele condiții cumulative:

a) se efectuează, direct sau indirect, între societate și persoana interesată și/sau persoanele afiliate ale acesteia în condiții contractuale practice de societate în procesul activității sale economice; și

b) valoarea tranzacției/tranzacțiilor legate reciproc sau a bunurilor ce constituie obiectul tranzacției/tranzacțiilor respective depășește 1% din valoarea activelor societății conform ultimului raport financiar.

(2) În condițiile stabilite la alin.(1), tranzacție cu conflict de interese se consideră:

a) cumpărarea, vânzarea sau transmiterea, ori primirea în orice alt mod de către societate a bunurilor, serviciilor, drepturilor, mijloacelor bănești, instrumentelor financiare și a oricăror alte active;

(4) Persoană interesată în efectuarea de către societate a tranzacției se consideră persoana care este:

b) membru al consiliului societății sau al organului executiv al societății; sau

(5) Persoana interesată în efectuarea de către societate a tranzacției este obligată să comunice organului executiv și consiliului societății despre existența conflictului de interese dintre societate și persoana în cauză și/sau persoanele afiliate ale acesteia până la luarea deciziei privind încheierea tranzacției cu conflict de interese, prezentând informația care va cuprinde următoarele elemente:

a) descrierea situației care conduce la crearea conflictului de interese;

b) bunurile, serviciile, drepturile, instrumentele financiare sau orice alte active aferente tranzacției cu conflict de interese;

c) cota acțiunilor cu drept de vot deținută de persoana interesată și/sau de persoanele afiliate ale acesteia.

În același timp, instanța de recurs susține ca atare afirmația SRL „Danlevita” cum că, deși instanța de insolvență a declarat nulă tranzacția litigioasă, aceasta nu s-a pronunțat asupra efectelor declarării nulității, adică asupra restituției reciproce.

Potrivit prevederilor art. 219 alin. (1) Cod civil, actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor.

(2) Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației.

Prin efectele nulității actului juridic se vor înțelege consecințele juridice ale aplicării sancțiunii nulității, adică urmările datorate desființării în întregime sau în parte a unui act juridic civil care a fost încheiat cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la condițiile sale de validitate.

Generic, efectul nulității constă în desființarea raportului juridic civil născut din actul juridic civil lovit de această sancțiune, restabilindu-se legalitatea.

Actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Nulitatea produce efecte nu numai pentru viitor, ci și pentru trecut, adică efectele nulității se produc din chiar momentul încheierii actului juridic civil.

Alt efect al nulității actului juridic este repunerea părții în situația anterioară sau restituția bilaterală. Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației.

Cuantumul contravalorii prestației va fi stabilit prin acordul părților, iar în cazul în care părțile nu vor ajunge la un acord – va fi stabilit de către instanța de judecată.

Codul civil prevede doar restituția bilaterală, necuprinzând prevederi referitoare la restituția unilaterală și la nepermiterea restituției.

Însă, contrar cadrului legal aplicabil în speță, declarând nulă tranzacția de vânzare-cumpărare a instalației pentru mortare și beton PBY și PBY-2 din 21.11.2013, realizată prin factura seria BV 7892589 din 21.11.2013 la prețul de 95 800 lei și obligarea cumpărătorului SRL „Danlevita” să restituie vânzătorului SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” instalația pentru mortare și beton PBY și PBY-2 sau, în cazul imposibilității transmiterii bunului, a încasa suma de 534 100 lei - valoarea medie de piață a utilajului, instanța de insolvență eronat a indicat valoarea medie de piață a utilajului în cazul imposibilității transmiterii bunului, precum și a omis să se refere și la contraprestația vânzătorului.

Or, prețul de 534 100 lei stabilit prin raportul nr. 0276764 din 10.03.2011 întocmit de Camera de Comerț și Industrie, fil. Bălți, a constituit unul din temeiurile de declarare a nulității tranzacției, dar nu poate fi luat ca reper și pentru restituirea, în cazul imposibilității transmiterii bunului, a valorii lui, mai ales că de la momentul evaluării au trecut aproape 6 ani.

Mai mult, legiuitorul a instituit și posibilitatea, în cazul imposibilității de restituire, a obligării să plătească contravaloarea prestației.

Însă, așa cum s-a menționat mai sus, quantumul contravalorii prestației va fi stabilit prin acordul părților, iar în cazul în care părțile nu vor ajunge la un acord – va fi stabilit de către instanța de judecată.

Astfel că, la caz, situația imposibilității restituirii bunului procurat de către SRL „Danlevita” nu a fost apreciată sau constatată de către instanța de fond, precum și nici nu a fost probată de către reclamantă.

Aceste împrejurări urmează a fi constatate de organele împuternicite cu executarea hotărârii de declarare a nulității unui act juridic, în speță de către executorul judecătoresc și doar în atare circumstanțe (imposibilitatea restituirii bunului), instanța de judecată v-a putea dispune restituirea quantumului contravalorii prestației.

La fel, instanța de recurs menționează că instanța de insolvabilitate nu a dispus și restituirea contraprestației, în speță obligația SA „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” să restituie SRL „Danlevita” prețul utilajului în mărime de 95 800 lei.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul menționează că nu poate fi reținută ca atare nici afirmația SRL „Danlevita” că cauza a fost examinată în absența sa, fără a fi citat în mod legal, afirmând în acest sens că la 06.09.2016 a solicitat amânarea ședinței din 07.09.2016 și a anexat informația că adresa sediului său este mun. Bălți, str. Strîi, 1a, iar instanța de insolvabilitate a citat-o pentru ședința din 29.09.2016 pe adresa din mun. Bălți, str. Sofiei, 27, iar dovada recepționării citației lipsește la dosar.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit prevederilor art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca ne citarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

(5) Prezentarea părții în instanță, în persoană sau prin reprezentant, acoperă orice viciu de înmânare a citației.

La caz, actele pricinii denotă faptul că recurenta a cunoscut despre examinarea litigiului dat în instanța de insolvabilitate, fiind citată la adresa indicată în extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice anexat la dosar (f.d. 15). Mai mult, citațiile au fost recepționate de recurentă (f.d. 34), iar administratorul recurentei al acel moment, Negru Marian, s-a prezentat în instanța de judecată la 15.07.2016, luând cunoștință cu materialele cauzei în calitate de pârât (f.d. 45).

Totodată, noul administrator al SRL „Danlevita”, Iurie Guțu, la 06.09.2016, a depus personal în instanța de fond cerere de amânare a ședinței din 07.09.2016 (f.d. 48).

Prin urmare, toate aceste împrejurări denotă faptul că a fost respectată procedura legală de citare a recurentei.

Din considerentele expuse supra, Colegiul apreciază critic afirmația recurentei cum că instanța de insolvență a încălcat prevederile art. 204 și 211 CPC, deoarece în ședința din 29.09.2016 a anexat la materialele pricinii raportul de evaluare din 10.03.2011, însă acesta nu a fost expediat în adresa SRL „Danlevita” și cauza nu a fost amânată pentru oferirea posibilității să se expună asupra circumstanțelor invocate de reclamant.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, circumstanțele pricinii au fost stabilite eronat de către prima instanță, iar normele de drept material au fost interpretate și aplicate greșit, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre prin care va decide declararea nulă a tranzacției de vânzare-cumpărare și aducerea părților la poziția inițială.

Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Danlevita”.

Se casează hotărârea Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2016 și se adoptă o nouă hotărâre după cum urmează.

Se admite cererea Societății pe Acțiuni „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în proces de insolvență împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Danlevita” privind declararea nulității tranzacției.

Se declară nulă tranzacția de vânzare-cumpărare a instalației PBY și PBY-2 realizată între Societatea pe Acțiuni „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” și Societatea cu Răspundere Limitată „Danlevita” prin factura fiscală seria BV 7892589 din 21.11.2013 la prețul de 95 800 lei.

Se obligă Societatea cu Răspundere Limitată „Danlevita” să restituie Societății pe Acțiuni „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în proces de insolvență instalația PBY și PBY 2, iar Societatea pe Acțiuni „Coloana Specializată Mobilă Mecanizată nr. 67” în proces de insolvență să restituie Societății cu Răspundere Limitată „Danlevita” prețul utilajului în mărime de 95 800 (nouăzeci și cinci de mii opt sute) lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Iuliana Oprea

Judecători

Ion Druță

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu